

Pieter Gerard Cornelis Alexander (Piet) van der Speck Obreen is geboren op 31 juli 1897 in Wieringen. Hij was de zoon van Hendrik Adriaan Jacobus van der Speck Obreen en Neeltje de Jong en het jongste kind uit een notarisfamilie. Hij trouwde met Dirkje Schoon Thim op 21 juli 1921 in Krimpen a/d IJssel. Ze kregen twee dochters Nellie (1922) en Cornelia Hannie (Hanneke) (1924).

In 1915 begon hij zijn militaire loopbaan als cadet aan de Koninklijke Militaire Academie en tweede luitenant bij de Artillerie (1918). In 1934 studeerde hij af aan Hogere Krijgsschool in Den Haag en werd hij benoemd in de Generale Staf.

Hij was voor de oorlog waarschijnlijk actief binnen Scouting.

Tijdens de Duitse inval was hij Adjunct-Chef van Stad III-Divisie 1940 in Breda. Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Ongeveer 250.000 bleven in hun garnizoenen, maar zo'n 22.000 werden over de grens gevoerd. Via Maastricht gingen ze te voet en met de trein naar een transitkamp in Hemer. Op 17 mei werden ze naar Neubrandenburg afgevoerd. Piet was één van hen. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangenen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug. De beroepsmilitairen moesten wel de toezegging doen dat ze de Duitse staat geen schade zouden toebrengen. Van de ruim 12.400 beroepsmilitairen weigerden er 69 die *verklaring op erewoord* te tekenen. Zij bleven krijgsgevangenen en kwamen terecht in Oflag IV C bij Colditz.

Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. Piet meldde zich in Roermond en kreeg nummer 31910. De militairen werden weer in krijgsgevangenschap genomen, mogelijk omdat de bezetter er achter kwam dat onder verzetsstrijders veel oud-militairen waren. De 2.027 beroepsmilitairen werden afgevoerd naar Oflag XIII B Neurenberg-Langwasser, een krijgsgevangenenkamp in Beieren. De locatie was een voormalig trainingskamp van het leger.

Vanuit hier ging de groep op 1 en 2 augustus 1942 naar Stalag 371 Stanislaw, in het huidige Oekraïne, waar ze een paar dagen later aankwamen. Dit kamp was gevestigd in een voormalige (militaire) gevangenis. In dit krijgsgevangenenkamp zaten meer (oud) scouts zoals Johan Wijnsouw, San van den Wall Bake, Karel Bloema en Kees Kervink. Een aantal krijgsgevangenen wisten, onder via de *Reisvereniging* van San van den Wall Bake, te ontsnappen. Op 8 juni 1943 werd nog een groep van enige tientallen Nederlandse krijgsgevangenen officieren overgeplaatst van Oflag IVC bij

Colditz naar Kamp Stanislaw. Deze groep had in juli 1940 geweigerd de erewoordverklaring te tekenen.

Van Stanislaw gingen de krijgsgevangen op 17 januari 1944 met veewagens naar Oflag 67 Neubrandenburg. Onderweg zijn in de buurt van Halytsj zes gevangenen uit de tweede wagon van de rijdende trein gesprongen. Het krijgsgevangenenkamp lag op het voormalige landgoed Fünfeichen in Mecklenburg, Duitsland. Dit kamp wordt door het Rode leger bevrijdt.

Op 30 mei 1945 komt hij aan in het Ontvangst-Centrum Gerepatrieerde Krijgsgevangenen in Weert.

Na de bevrijding in 1945 was Van der Speck Obreen plaatsvervangend hoofd van de sectie LX van de K.K.G.S te Den Haag. In 1947 trok hij naar Nederlands-Indië, waar hij werd benoemd als Kolonel op het algemeen hoofdkwartier in Batavia. Na slechts enkele maanden keerde hij terug in Nederland om als Chef van de Staf in Havelte aan de slag te gaan. Vervolgens was Van der Speck Obreen korte tijd Chef van de Staf van het 4e militaire gewest. In 1952 werd hij, inmiddels wonend in kamp Westerbork, aangesteld als Territoriaal Bevelhebber Noord. Vier jaar later, in 1956, legde de Kolonel zijn functie neer.

In Woonoord Schattenberg, het voormalige kamp Westerbork, had Kolonel Van der Speck Obreen onder de Indische Nederlanders en de Molukkers veel aanzien. Door de Molukse bewoners werd hij vaak 'Pappie' genoemd en bij financiële kwesties om raad gevraagd. Met zijn veelal Nederlandse burens (die in de andere dienstwoningen leefden) had de familie redelijk goed contact. Van der Speck Obreen bracht vaak kranten en tijdschriften langs en deelde aan de kinderen (ook de Indische en Molukse kinderen) snoep uit. De familie Van der Speck Obreen werd door bewoners van het woonoord Schattenberg wel als 'deftig' beschouwd. Zijn vrouw werd door de kinderen, ook omdat ze als vrouw rookte, 'Mevrouw Kolonel' genoemd.

Piet werd voorzitter van Kring Assen van de Oud padvinders vereniging (OPV).

Hij was officier in de Orde van Oranje Nassau met de zwaarden en drager van het Oorlogsherinneringskruis.

Piet is overleden op 4 november 1961 en ligt begraven op de Algemene begraafplaats in Schoonhoven.

Meer informatie

[Geboorte Pieter Gerard Cornelis Alexander van der Speck](#)

[Obreen op 31 juli 1897 » Open Archieven](#)

[Registratie in 1934 » Open Archieven](#)

De O.P.V. 1961

[Schoonhoven - Algemene begraafplaats - - graf 52926](#)

[\(online-begraafplaatsen.nl\)](#)

[De woning - Bronnen - Westerbork Portretten](#)

[Dispositief en kaderlijst mei 1940 \[Zuidfront Holland - Mei 1940\] \(zuidfront-holland1940.nl\)](#)

Op 4 november 1961 overleed onze geachte Broeder O.P.V., voorzitter van de Kring Assen:

**P. G. C. A. VAN DER SPECK
OBREEN**

Hij droeg de Padvinderij en de Broederschap een zeer warm hart toe. Onze oprechte deelneming gaat uit naar zijn echtgenote en kinderen.

De Kring ASSEN
van de Broederschap van
Oud-Advind(st)ers.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.